COMITÉ VAN MINISTERS
COMITÉ DE MINISTRES

BESCHIKKING
van het Benelux Comité van Ministers
tot wijziging van beschikking M (2009) 8
van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie
met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer

M (2026) 7

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op beschikking M (2009) 8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer, zoals gewijzigd bij beschikking M (2014) 1,

Overwegende dat beschikking M (2009) 8 bepalingen omvat om Belgische en Nederlandse ambulances op verzoek in het andere land te kunnen inzetten ten behoeve van spoedeisende geneeskundige hulpverlening,

Overwegende dat er in de grensstreken behoefte is aan een structurele oplossing om, indien nodig, personen die spoedeisende geneeskundige hulp behoeven vervolgens met diezelfde ambulance naar het dichtstbijzijnde adequate ziekenhuis te kunnen overbrengen, zoals onder meer blijkt uit advies 2024-08 van het Schakelpunt Grensbelemmeringen Vlaanderen-Nederland,

Overwegende dat een dergelijke mogelijkheid ook dient te worden voorzien opdat een Belgische ambulance die in België wordt ingezet of een Nederlandse ambulance die in Nederland wordt ingezet zo nodig naar het dichtstbijzijnde adequate ziekenhuis in het andere land kan rijden,

Overwegende dat dit een knelpunt blijkt te zijn dat blijft terugkeren en het wenselijk is om dit structureel op te lossen, zoals gesuggereerd in bovenvermeld advies, door een bepaling inzake de aanwijzing van ziekenhuizen, naar analogie met deze die reeds voorkomt in artikel 8 van beschikking M (2012) 5 van het Benelux Comité van Ministers met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer met MUG, SAMU en ambulance tussen Luxemburg en België, eveneens in beschikking M (2009) 8 op te nemen,

Overwegende dat het voorts wenselijk is om van de gelegenheid gebruik te maken om beschikking M (2009) 8, na de reeds bij beschikking M (2014) 1 aangebrachte wijzigingen, waar nodig opnieuw te actualiseren in het licht van de huidige Nederlandse wetgeving,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Beschikking M (2009) 8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer, zoals gewijzigd bij beschikking M (2014) 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) Artikel 1, eerste lid, eerste gedachtestreep, komt als volgt te luiden:

"Nederland: de ambulance als bedoeld in artikel 1, eerste lid, tweede gedachtestreep, van de Wet ambulancezorgvoorzieningen;"

b) Artikel 1, derde lid, komt als volgt te luiden:

"Onder "meldkamer" wordt verstaan de Nederlandse meldkamer, bedoeld in artikel 25a, eerste lid, van de Politiewet 2012."

c) Aan artikel 1 wordt een als volgt luidend zesde lid toegevoegd:

"6. In geval van wijziging of vervanging van nationale wetgeving waar onderhavige beschikking naar verwijst, wordt elke verwijzing naar die wetgeving geacht te verwijzen naar de overeenkomstige nieuwe bepalingen."

d) In artikel 5 worden de woorden "Tijdelijke Wet ambulancezorg" vervangen door "Wet ambulancezorgvoorzieningen".

e) Na artikel 6 wordt een als volgt luidend artikel 6bis ingevoegd:

"**Artikel 6bis**

1. Het ziekenhuis van bestemming zal worden aangewezen door het eenvormig oproepstelsel 100/112 van de Belgische provincie waar een ambulance wordt ingezet of door de Nederlandse Meldkamer Ambulancezorg van de Regionale Ambulancevoorziening waar een ambulance wordt ingezet. Bij de aanwijzing van het ziekenhuis van bestemming wordt, in functie van de aard en spoedeisendheid van de nog te verstrekken zorg, rekening gehouden met de bereikbaarheid en beschikbare capaciteit van het ziekenhuis. Het aldus aangewezen ziekenhuis van bestemming kan zowel in België als in Nederland gelegen zijn, ongeacht of het een Nederlandse of Belgische ambulance betreft en ongeacht of die ambulance werd opgeroepen voor een interventie in het andere land op grond van artikel 3 of 4 dan wel voor een interventie in het eigen land.

2. Ingeval de ambulance in het andere land werd ingezet op grond van artikel 3 of 4 en het ziekenhuis van bestemming reeds werd aangewezen ten tijde van de desbetreffende opdracht, kan indien nodig een ander ziekenhuis van bestemming worden aangewezen overeenkomstig het eerste lid hierboven, na overleg tussen de Nederlandse Meldkamer Ambulancezorg en het eenvormig oproepstelsel 100/112."

Artikel 2

1. Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

2. Het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden doen de nodige wettelijke, regelgevende en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk één jaar na de in het eerste lid bedoelde datum aan de bepalingen van deze beschikking te voldoen.

3. Wanneer het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden de in het tweede lid bedoelde bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze beschikking verwezen.

Gedaan te Maastricht, op 10 november 2026.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

R.A.A. JETTEN

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij beschikking M (2026) 7 van het Benelux Comité van Ministers tot wijziging van beschikking M (2009) 8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer

1) Algemene toelichting

Door middel van beschikking M (2009) 8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer[1], zoals gewijzigd bij beschikking M (2014) 1[2], werd een regeling getroffen om Belgische en Nederlandse ambulances op verzoek in het andere land te kunnen inzetten ten behoeve van spoedeisende geneeskundige hulpverlening.

Aangezien een Belgische ambulance die op grond van beschikking M (2009) 8 in Nederland wordt ingezet en zich aldaar genoodzaakt ziet een zieke of gewonde voor verdere verzorging naar een ziekenhuis te voeren, de betrokken persoon niet naar een Nederlands ziekenhuis kan vervoeren tenzij dat ziekenhuis is erkend in het Belgisch oproepstelsel, is het in de praktijk niet steeds mogelijk die persoon naar het dichtstbijzijnde adequate ziekenhuis te vervoeren. Hetzelfde geldt voor een Belgische ambulance die in België wordt ingezet en de persoon met spoed naar een Nederlands ziekenhuis zou willen vervoeren, welke inzet thans geheel niet door beschikking M (2009) 8 wordt gedekt. Dit is een terugkerend knelpunt en wordt beschouwd als een ongewenste situatie in de grensstreken, welke voortvloeit uit blijvende verschillen tussen de toepasselijke Belgische en Nederlandse wetgevingen en operationele modi.

Dit vraagstuk werd onderzocht in het kader van het zogeheten B-Solutions project dat door de Europese Commissie wordt ondersteund[3] en werd vervolgens ook behandeld in verschillende andere gremia, waaronder het zogeheten Schakelpunt Grensbelemmeringen Vlaanderen-Nederland[4]. Dat laatste mondde uit in advies 2024-08 van het Schakelpunt, waarin onder meer wordt gepleit voor het opnemen in beschikking M (2009) 8 van een soortgelijke bepaling zoals die reeds is voorzien in artikel 8 van beschikking M (2012) 5 van het Benelux Comité van Ministers met betrekking tot het grensoverschrijdend spoedeisend ambulancevervoer met MUG, SAMU en ambulance tussen Luxemburg en België[5].

Met onderhavige beschikking wordt beschikking M (2009) 8 met een dergelijke structurele regeling vervolledigd. Van de gelegenheid wordt voorts gebruikgemaakt om beschikking M (2009) 8 te actualiseren in het licht van ontwikkelingen die zich inmiddels hebben voorgedaan in relevante nationale wetgeving.

2) Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Aan beschikking M (2009) 8 wordt een nieuw artikel 6bis toegevoegd dat is gebaseerd op artikel 8 van beschikking M (2012) 5, dat reeds van toepassing is in de Belgische-Luxemburgse betrekkingen. Voor

---

[1] Benelux Publicatieblad 2009/1.
[2] Benelux Publicatieblad 2014/2.
[3] Zie www.b-solutionsproject.com.
[4] Zie www.schakelpunt.eu.
[5] Benelux Publicatieblad 2012/2. Deze beschikking werd vervolgens – op andere punten – gewijzigd door beschikking M (2016) 8 (Benelux Publicatieblad 2016/4).

de toepassing ervan in de Belgische-Nederlandse betrekkingen, is evenwel enige precisering vereist gezien de onderscheiden definities van "eenvormig oproepstelsel 100/112" (voor België) en van "Meldkamer Ambulancezorg" (voor Nederland). Ten behoeve van de duidelijkheid, wordt in de betrokken bepaling voorts geëxpliciteerd dat het de bedoeling is de betrokken persoon, in functie van het concrete geval, zo nodig te vervoeren naar het dichtstbijzijnde adequate ziekenhuis, ook al is dat in het andere land gelegen. Zodoende zou een Belgische ambulance die in Nederland of in België zelf wordt ingezet vervolgens ook een Nederlands ziekenhuis moeten kunnen aandoen als dat gezien de omstandigheden de meest gepaste oplossing is. Het is niet de bedoelding dat die Belgische ambulance altijd een Nederlands ziekenhuis zou aandoen, maar enkel wanneer dat in een specifiek geval de beste optie is om de nodige zorg te kunnen verstrekken. Zoals benadrukt in het reeds genoemde advies van het Schakelpunt, volstaat dergelijke regeling om het knelpunt blijvend weg te werken en is de behoefte aan verdere erkenning van Nederlandse ziekenhuizen in het Belgisch oproepstelsel daardoor niet langer aan de orde in de hier bedoelde gevallen. Deze nieuwe regeling heeft zowel betrekking op de grensoverschrijdende inzet van een ambulance op grond van een verzoek als bedoeld in artikel 3 of 4 van beschikking M (2009) 8, als op de inzet van een eigen ambulance zonder dat daar een dergelijk verzoek uit het andere land aan ten grondslag ligt.

Voorts is van de gelegenheid gebruikgemaakt om beschikking M (2009) 8, na de reeds bij beschikking M (2014) 1 aangebrachte wijzigingen, waar nodig opnieuw te actualiseren, in het licht van de huidige Nederlandse wetgeving. Meer bepaald, zijn enkele actualiseringen passend omdat de Tijdelijke Wet ambulancezorg inmiddels werd vervangen door de Wet ambulancezorgvoorzieningen[6].

Hoewel de (geactualiseerde) verwijzingen in onderhavige beschikking naar nationale wetgevingen als dynamische verwijzingen dienen te worden beschouwd, die in principe ook toekomstige wijzigingen dekken, wordt bovendien een nieuwe bepaling toegevoegd om de toekomstbestendigheid van onderhavige beschikking zo veel mogelijk te garanderen in geval van een nieuwe wijziging of vervanging van een nationale wetgeving. Moesten dergelijke ontwikkelingen desondanks van die aard zijn dat zij de goede werking van de beschikking in het gedrang zouden brengen, zou daar overeenkomstig het vigerende artikel 14 een passende oplossing voor moeten worden gezocht.

Artikel 2

Artikel 2 regelt de inwerkingtreding en uitvoering van onderhavige beschikking, die enkel tot België en Nederland is gericht en geen verplichtingen voor Luxemburg met zich meebrengt. Om ten volle uitvoering te kunnen geven aan de nieuwe regeling, zullen België en Nederland elk op het interne vlak en volgens hun eigen modaliteiten de nodige maatregelen moeten nemen, en indien nodig ook onderling nog bepaalde (financiële) afspraken moeten maken (zoals ook benadrukt in het reeds genoemde advies van het Schakelpunt). Daartoe wordt in een uitvoeringstermijn van uiterlijk één jaar voorzien, zoals ook het geval was voor beschikking M (2014) 1.

---

[6] Wet van 9 juli 2020, houdende regels inzake de organisatie, beschikbaarheid en kwaliteit van ambulancevoorzieningen (Wet ambulancezorgvoorzieningen) (Staatsblad 2020, 275).